

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี พักอยู่ตามหอพัก และกำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จำนวน 10 คน ประกอบด้วยวัยรุ่นชาย จำนวน 4 คน และวัยรุ่นหญิง จำนวน 6 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ สันทนาากลุ่ม การวิเคราะห์ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม และการสังเกต ข้อมูลที่รวบรวมได้ได้รับการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ ติความโดยเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำเสนอโดยการบรรยาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่

วัยรุ่นชาย-หญิงมีแบบแผนระบบความเชื่อ ค่านิยม เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศดังต่อไปนี้

- การถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา วัยรุ่นชาย-หญิงส่วนใหญ่เห็นว่าการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดาของชาย-หญิงที่เป็นแฟนกัน พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกบ่งบอกถึงชาย-หญิงมีความรักต่อกัน เป็นการเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน

- การมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา วัยรุ่นชาย-หญิงส่วนใหญ่เห็นว่าการมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งเหตุผลการมีแฟนหลายคนคือ เพื่อเอาไว้ช่วยเหลือ คั่นคว้างงาน เป็นเพื่อนในยามเหงา ช่วยเป็นธุระในเรื่องต่าง ๆ มีแฟนหลายคนจะได้มีตัวเลือก จับผู้หญิงเก่งหรือได้ขึ้นชื่อว่าเป็นลูกผู้ชาย เป็นค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา วัยรุ่นชาย-หญิงมีความเชื่อในเรื่องนี้เพราะเมื่อเป็นแฟนกันแล้ว การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องธรรมดา กลัวแฟนนอกใจ เป็นการมัดใจแฟน ความรัก ความใกล้ชิด และเป็นความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น

- พรหมจรรย์ วัยรุ่นชาย-หญิงส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเรื่องของพรหมจรรย์ ซึ่งวัยรุ่นให้เหตุผลว่าการที่ชาย-หญิงรักกันไม่ได้ขึ้นกับความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ของผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเอง ความพอใจ และความมีเหตุผลซึ่งกันและกัน ในสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นหญิงต้องทำงาน มีกิจกรรมที่โลดโผน เล่นกีฬา ซึ่งมีความแตกต่างจากในสมัยก่อน วัยรุ่นจึงถือว่าพรหมจรรย์เป็นเรื่องไม่สำคัญ

- ค่านิยมเลือกแฟน วัยรุ่นชาย-หญิงส่วนใหญ่เลือกแฟนตามคุณสมบัติที่ตนเองต้องการ วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่จะเลือกแฟนมีคุณสมบัติ เช่น รูปร่างหน้าตาดี มีฐานะดี มีการศึกษา มีความจริงใจ มีความรับผิดชอบ ไม่ชอบผู้ชายเจ้าชู้และตีมีสุรา วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เลือกแฟนมีคุณสมบัติ เช่น นิสัยดี ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจ มีเหตุผล และใจกว้าง วัยรุ่นหญิงบางคนเลือกแฟนโดยดูดวง และโหราศาสตร์ประกอบการเลือก

2. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความเชื่อ ค่านิยมที่นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่

เพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นชาย-หญิงมีความเชื่อการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ การมีแฟนหลายคน การถูกเนื้อต้องตัว และค่านิยมเลือกแฟน วัยรุ่นยึดเพื่อนเป็นตัวอย่างโดยการเลียนแบบเพื่อน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความเชื่อและค่านิยมดังกล่าวข้างต้น

สื่อมวลชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นชาย-หญิงมีความเชื่อการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นเลียนแบบสื่อต่าง ๆ ที่แพร่ภาพนำเสนอทางโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น บทรักในภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ ที่นำเสนอออกมาในลักษณะยั่วทางอารมณ์ เนื้อหาบทละครสื่อในทางกามารมณ์ รูปภาพ สิ่งพิมพ์ลักษณะโป๊ลามก ที่นำเสนอในลักษณะหนังสือ ปฏิทิน และโปสเตอร์ เป็นต้น

ครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นชาย-หญิงมีความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศ ค่านิยมเลือกแฟน วัยรุ่นมาจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีภูมิหลังแตกต่างกัน วัยรุ่นที่ครอบครัวเข้มงวดอยู่ในกฎเกณฑ์มาก เมื่อมีอิสระเสรี ไม่มีใครคอยอบรมสั่งสอน จึงมีอิสระในการมีแฟน ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่หรือพ่อแม่ ขาดความเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว ครอบครัวอยู่ห่างไกล วัยรุ่นหญิงบางคนครอบครัววกล้อมเกล้าเรื่องค่านิยมเลือกแฟน ครอบครัวเป็นปัจจัยต่อวัยรุ่นชาย-หญิงให้เกิดความเชื่อค่านิยมดังกล่าว

สิ่งแวดล้อมในสังคม เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นชาย-หญิงมีความเชื่อการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศ ค่านิยมการนัดพบ วัยรุ่นชาย-หญิงเลียนแบบจากพฤติกรรมของคนในสังคมที่มีการแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับสื่อบุคคล สื่อสถานที่ วัฒนธรรมตะวันตก การแต่งกายของวัยรุ่น สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ บรรยากาศภายในสถานเริงรมย์ สิ่งแวดล้อมภายในที่ทำงาน สถานที่นัดพบปะของวัยรุ่น เช่น สถานศึกษา สถานออกกำลังกาย ศูนย์การค้า สวนสาธารณะ แหล่งท่องเที่ยว สถานเริงรมย์ สถานดิสโก้เทค ย่านบันเทิงธรรม ย่านไนท์บาร์ซาร์ บาร์เกย์ บาร์เบียร์ และผับ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้เป็นที่นิยมของวัยรุ่นสำหรับการนัดพบปะ เพราะมีความสะดวกและง่ายต่อการนัดพบ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในเมืองซึ่งมีสภาพแวดล้อมหลายอย่างเอื้ออำนวย ทำให้เป็นปัจจัยส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเชื่อ ค่านิยมทางเพศ ที่เห็นว่าควรนำมาอภิปรายคือ วัยรุ่นชาย-หญิงที่อยู่ตามหอพัก หมายความว่าวัยรุ่นมาจากอำเภอรอบนอกหรือต่างจังหวัด บางคนมีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวมาก่อน แต่ที่สำคัญคือ การออกมาจากชุมชนที่พ่อแม่พี่น้องอยู่ ทำให้ขาดความควบคุมทางสังคม วัยรุ่นจึงมีอิสระ ถ้าควบคุมตนเองไม่ดีก็อาจมีพฤติกรรมที่สังคมดั้งเดิมไม่ยอมรับ การอยู่หอพักจึงเป็นปัจจัยสำคัญ จากกรณีศึกษา การอยู่หอพักทำให้การไปไหนมาไหนกับแฟนได้สะดวก ไม่มีใครรู้จัก จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ จากข้อมูลที่ศึกษาวัยรุ่นส่วนใหญ่จะกล่าวเหมือน ๆ กันว่าทำตามอย่างคนอื่น หรือเพื่อน ๆ รวมทั้งที่พบเห็นในสังคมและสื่อต่าง ๆ การทำตามกันนี้เป็นพฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชา จันท์เอม (2517, หน้า 10) พฤติกรรมทางสังคมเป็นการแสดงออกหรือการกระทำซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันเป็นหมู่คณะ และอิทธิพลของกลุ่มชนในสังคมมีผลต่อพฤติกรรมของคน เพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมากกว่าพ่อแม่ สื่อยุคนี้เป็นยุคข่าวสารที่ไม่มีพรหมแดน วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อและเรียนรู้จากสื่อได้โดยสะดวก ทำให้เกิดค่านิยมดังกล่าวขึ้น เช่น การถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา การมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา

ปัจจัยด้านครอบครัว เพื่อน สื่อมวลชน และสิ่งแวดล้อมในสังคม ปัจจัยที่กล่าวถึงมีส่วนผลักดันให้วัยรุ่นชาย-หญิงในเมืองเชียงใหม่เกิดความเชื่อ ค่านิยม และแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นที่มีความเชื่อ ค่านิยม และปฏิบัติตามนั้น สืบเนื่องจากความคิด ประสบการณ์ที่ได้รับการสั่งสม เรียนรู้ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ รอดเตอร์ (Rotter, 1966, p. 2) อังโน สุพล

รุจิรพิพัฒน์, 2533, หน้า 3) ซึ่งกล่าวว่า ความเชื่อ ค่านิยม และการปฏิบัติตามความเชื่อ ค่านิยม เป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคม

ปัจจัยมีบทบาทสำคัญที่เป็นองค์ประกอบให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ วัยรุ่นสามารถปรับปรุงพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เข้ากับสถานการณ์ตามความเชื่อได้อย่างเหมาะสม (สุธีรา อายุวัฒน์, 2527, หน้า 5) และความเชื่อของแต่ละบุคคลเกิดขึ้นได้ภายในตนและภายนอกตน รอตเตอร์ (Rotter, 1966, p. 2 อ้างใน สุลล รุจิรพิพัฒน์, 2533, หน้า 3) อธิบายลักษณะของความเชื่อภายใน-ภายนอก โดยอาศัยแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมว่า ถ้ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นจะขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่น จนกลายเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญในตัวบุคคลนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่ออำนาจภายในตน-ภายนอกตน ถ้าประสบการณ์ของบุคคลได้รับการเสริมแรงบ่อย ๆ เมื่อแสดงพฤติกรรมเดิม จะทำให้บุคคลนั้นเชื่อว่าเป็นผลจากความสามารถของตนเอง เรียกว่าความเชื่ออำนาจภายในตน หากพฤติกรรมไม่ได้รับแรงเสริมแต่เป็นเพราะโชคชะตา ผีศาจเทวดา ความบังเอิญ หรือสิ่งแวดล้อมให้เป็นความเชื่อ เป็นความเชื่ออำนาจภายนอกตน

วัยรุ่นในสังคมเมืองมีความเชื่อการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา เป็นการแสดงออกของชาย-หญิงที่เป็นแฟนหรือคู่รัก การกระทำต้องขึ้นอยู่กับสถานที่ เวลา โอกาสและกาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของรัชนี้ วิเศษสังข์ (2518, หน้า 70-72) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง พบว่าการถูกเนื้อต้องตัว ถ้ากระทำในที่สาธารณะจะถูกตองกว่ากระทำในที่สาธารณะ

วัยรุ่นหญิงบางคนไม่เห็นด้วยการถูกเนื้อต้องตัวเป็นสิ่งไม่สมควร จากการที่วัยรุ่นหญิงไม่เห็นด้วย เพราะเธอได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากครอบครัวเป็นอย่างดี การกล่อมเกลามาจากสังคม เชื่อฟังคำสั่งสอนผู้ใหญ่ และเชื่อในเรื่องของวัฒนธรรมประเพณี ผู้หญิงต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน รักนวลสงวนตัว ไม่ประพฤติดนเหลวไหลในเชิงชู้สาว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุพัตรา สุภาพ (2534) ได้ชี้ให้เห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านการแสดงออกระหว่างเพศชายและเพศหญิงของสังคมไทยว่า สังคมไทยกำหนดให้หญิงสาวต้องรักนวลสงวนตัว เพศชายเท่านั้นควรแสดงออกในเรื่องเพศ ครอบครัวเป็นปัจจัยที่อบรมสั่งสอนกล่อมเกลามาให้วัยรุ่นหญิงเกิดความเชื่อและไม่เห็นด้วยการถูกเนื้อต้องตัวเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

วัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่มีความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นชาย-หญิงที่เป็นแฟนกัน ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออฟเฟอร์ (Offer, 1971, pp. 40-48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศในหมู่เด็กวัยรุ่นจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับไฮสกูล ชาย 73 คน หญิง 100 คน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นสามารถทำได้ แต่

ควรจะเป็นภายหลังจากจบไฮสกูลแล้ว เพราะเกรงว่าจะมีการตั้งครรรค์ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการศึกษา เช่นเดียวกับ คริสเตนเซน และเกร็ก (Christensen and Gregg : citing Elaine C. Pierson and William, 1973, pp. 258-259) ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานและพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน 3 กลุ่มที่มีวัฒนธรรมและเชื้อชาติแตกต่างกันในสหรัฐอเมริกาสองกลุ่ม และเดนมาร์กหนึ่ง กลุ่ม ใช้ระยะเวลาศึกษา 10 ปี ระหว่างปี ค.ศ. 1958-1968 โดยมุ่งเปรียบเทียบทัศนคติและการปฏิบัติตัวในเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนักเรียนสตรีเดนมาร์ก เพิ่มจากร้อยละ 81 เป็นร้อยละ 100 นักเรียนชายชาวเดนมาร์ก เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 64 เป็นร้อยละ 95 ในความเชื่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ยังมีวัยรุ่นชาย-หญิงส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับความเชื่อนี้ เพราะพวกเขาเห็นว่าเป็นการประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เป็นการกระทำผิดต่อวัฒนธรรมประเพณี เป็นการชิงสุกก่อนห่าม การที่ชาย-หญิงเป็นแฟนกันจะต้องมีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามจารีตประเพณีคือ ต้องมีการแต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายจึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งความเชื่อเช่นนี้วัยรุ่นได้แนวความคิดจากการอบรมกล่อมเกลามาจากครอบครัว จากการเรียนรู้ในสังคม ผู้หญิงควรยึดถือประเพณีวัฒนธรรมไทย ต้องรักษานวลสงวนตัว สังคมจะได้ไม่ครหานินทา วัยรุ่นชาย-หญิงที่ไม่เห็นด้วยพวกเขาถูกกล่อมเกลามาจากครอบครัวที่ดี เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ยึดมั่นในประเพณีวัฒนธรรม และไม่ชิงสุกก่อนห่าม

วัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเรื่องของพรหมจรรย์ วัยรุ่นชาย-หญิงเห็นว่ายุคสมัยเปลี่ยนแปลง สังคมเปลี่ยนแปลง ความเชื่อในเรื่องพรหมจรรย์จึงได้ลดลง ปัจจุบันไม่มีการยึดถืออย่างเคร่งครัด อีกประการความเชื่อเช่นนี้วัยรุ่นในเมืองไม่ให้ความสนใจ และเห็นว่าไม่มีความสำคัญกับตนเอง และวัยรุ่นบางคนยังไม่เข้าใจในเรื่องพรหมจรรย์ การที่ชาย-หญิงมีความรักให้แก่กันไม่ได้อยู่ที่ความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ของชายหรือหญิง ซึ่งผลการศึกษาขัดแย้งกับผลการวิจัยของเทพพนม เมืองแมน และคณะ (2523, หน้า 61) ได้ศึกษาภาวะเจริญพันธุ์กลุ่มวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งของเมืองและเขตชนบท จำนวน 800 คน พบว่า ร้อยละ 65 เห็นว่าพรหมจรรย์ของหญิงก่อนแต่งงานเป็นสิ่งสำคัญ ความขัดแย้งอาจมีสาเหตุมาจากความแตกต่างเรื่องระยะเวลาที่ห่างกันเกือบ 20 ปี ในสมัยก่อนยังเห็นความสำคัญในเรื่องของพรหมจรรย์ สังคมวัฒนธรรมยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเหมือนในปัจจุบัน สื่อมวลชนยังไม่มีความเจริญพัฒนาเช่นปัจจุบัน

วัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ส่วนน้อยที่มีความเชื่อในเรื่องของพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้หญิง โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงที่ได้รับการเลี้ยงดูกล่อมเกลามาจากครอบครัวเป็นอย่างดี เห็นความสำคัญของตนเอง ให้คุณค่ากับตนเองโดยรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ยึดถือในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เชื่อฟังพ่อแม่ เห็นว่าเกิดเป็นผู้หญิงมีโอกาสดังงานเพียงครั้งเดียว

เท่านั้น จึงเชื่อว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญ ที่ผู้หญิงสมควรเก็บรักษาไว้ให้กับคนที่ตนเองจะแต่งงานเท่านั้น

วัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่มีค่านิยมเลือกแฟน วัยรุ่นชาย-หญิงมีค่านิยมเลือกแฟนตามความต้องการของตนเอง โดยเลือกแฟนตามคุณสมบัติที่ตนเองชอบ ซึ่งสอดคล้องกับเทพพนมเมืองแมน และคณะ (2523, หน้า 61) ได้ศึกษาภาวะเจริญพันธุ์โดยการสัมภาษณ์กลุ่มวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งของเมืองและเขตชนบท จำนวน 800 คน พบว่า ร้อยละ 63 ต้องการเลือกคู่ครองด้วยตนเอง จากการศึกษาวัยรุ่นมีค่านิยมเลือกแฟน นอกจากวัยรุ่นต้องการเลือกตามความต้องการของตนเองแล้ว ยังมีวัยรุ่นบางคนที่มีความเชื่อในเรื่องของวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งเป็นความเชื่อภายนอกคนที่ได้รับการอบรมถ่ายทอดมาจากครอบครัวซึ่งเป็นคนจีน ในเรื่องการดูโหงวเฮ้งนำมาประกอบในการเลือกแฟน เป็นความเชื่อที่วัยรุ่นใช้เป็นตัวเสริมในการเลือกแฟนให้มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เพราะวัยรุ่นเห็นปรากฏการณ์จากบุคคลในครอบครัว จึงเกิดความเชื่อในเรื่องนี้ขึ้น ซึ่งความเชื่อนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ พันทิพย์ รามสูต (2531) ได้นิยามว่า ความเชื่อของบุคคลขึ้นอยู่กับความรู้ที่เขามีอยู่กับข้อมูลข่าวสารที่เขาได้รับจากแหล่งที่เขาเชื่อถือ โดยความเชื่อจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมอีกต่อหนึ่ง เพื่อความเชื่อจะเป็นตัวเสริมบางอย่างที่เขาทำแล้วให้เกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

เพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความเชื่อการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา การมีแฟนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศและค่านิยมเลือกแฟน วัยรุ่นชาย-หญิงยึดเพื่อนเป็นตัวอย่างโดยการเลียนแบบ เพราะเหตุว่าธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพัน และต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชา จันท์เอม (2528, หน้า 48) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ค่านิยมของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบในเรื่องบรรทัดฐานแบบแผนพฤติกรรม และทัศนคติ มากยิ่งกว่าหน่วยทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งอาจขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคมส่วนรวม ทั้งนี้เพราะพวกเขามีการติดต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อน มีความใกล้ชิดกันยาวนาน จนวัยรุ่นยึดถือบรรทัดฐานของกลุ่มมาเป็นแบบอย่าง

ครอบครัวถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความเชื่อ ค่านิยม เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ ดังได้กล่าวมา วัยรุ่นมาจากครอบครัวที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูกลุ่มเอกลักษณ์แตกต่างกัน จากผลการศึกษาถึงแม้ว่าวัยรุ่นแต่ละคนได้รับการอบรมสั่งสอนมาเช่นเดียวกัน แต่วัยรุ่นบางคนก็เชื่อ วัยรุ่นบางคนก็ไม่เชื่อ เพราะว่าวัยรุ่นแต่ละคนได้รับการอบรมกลุ่มเอกลักษณ์ซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกัน บางครอบครัวแตกต่างกันในเรื่องของฐานะ ความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว การทะเลาะวิวาท การหย่าร้าง ขาดความอบอุ่น ขาดความดูแลใกล้ชิด ขาดการเอาใจใส่ และความห่างไกล วัยรุ่นที่เชื่อฟังผู้ใหญ่มักจะเป็นวัยรุ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับ

ผู้ปกครอง และผู้ปกครองมักจะเอาใจใส่ดูแล มาเยี่ยมเยียนลูกอย่างสม่ำเสมอ เป็นที่ปรึกษาที่ดี สำหรับวัยรุ่นที่ไม่มีเชื่อและมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ล้วนมาจากครอบครัวที่ขาดการเอาใจใส่ดูแล ขาดความเข้าใจในการอบรมดูแลวัยรุ่น ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ครอบครัวอยู่ห่างไกล และเข้มงวดเกี่ยวกับการเลี้ยงดู ครอบครัวไม่เข้าใจบุตรที่เป็นวัยรุ่นว่ามีความต้องการอย่างไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น (2535, หน้า 44) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น ทั้งด้านสุขภาพอนามัย ความรู้ ความสามารถ และการเสริมสร้างคุณธรรม ลักษณะนิสัย จากการศึกษาพบว่า ปัญหาของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากปัญหาครอบครัวเป็นประการสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด การมีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น ขาดการดูแลให้ความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจในครอบครัว ส่วน ชาย โพธิสิตา (2535, หน้า 31-36) ชี้ให้เห็นว่าสภาพของพ่อแม่ที่ขาดความตระหนัก ขาดความรู้ ความเข้าใจในการอบรมดูแลวัยรุ่น ไม่มีเวลาอบรมดูแลลูก ไม่ว่าจะจากสาเหตุความยากจน มีธุรกิจการงานผูกมัด พ่อแม่หย่าร้าง ทะเลาะวิวาท หรือพ่อแม่มีภรรยาและสามีใหม่ ล้วนส่งผลทำให้วัยรุ่นไม่ได้รับการอบรมดูแลอย่างถูกต้อง

สื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม ที่ทำให้วัยรุ่นชาย-หญิงในสังคมเมืองเชียงใหม่มีพฤติกรรมทางเพศเกี่ยวกับการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องธรรมดา การมีแฟนหลายคน เป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ค่านิยมทางเพศ ซึ่งวัยรุ่นเหล่านั้นเลียนแบบพฤติกรรมของสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอแพร่ภาพทางโทรทัศน์ วีดีโอ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งสื่อมวลชนมีหลายประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นลักษณะต่าง ๆ ภาพยนตร์ เป็นต้น อิทธิพลของสื่อมวลชนนี้ จะมีมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้รู้จักเหตุและผลต่อสิ่งที่ตนได้รับแตกต่างกันไป ข่าวสารที่ได้รับจึงมีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับ (สุพิตรา สุภาพ, 2537, หน้า 38-45) สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนสาระความรู้ และความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ซึ่งในยุคปัจจุบันถือว่าเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ให้กับวัยรุ่นได้

สิ่งแวดล้อมในสังคมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม ให้วัยรุ่นชาย-หญิงในสังคมเมืองเชียงใหม่มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้น สิ่งแวดล้อมในสังคมมีหลายประเภท เช่น บุคคล สถานที่ วัฒนธรรมประเพณี สภาพแวดล้อม การแต่งกาย สถานแหล่งเจริญรมย์ต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ศูนย์การค้า เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาล้วนมีอิทธิพลส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และแสดงพฤติกรรมให้กับวัยรุ่น วัยรุ่นเลียนแบบจากพฤติกรรมของคนในสังคม เลียนแบบจากสภาพสิ่งแวดล้อมในสังคม วัยรุ่นในยุคปัจจุบันมีค่านิยมเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก เช่น

วัยรุ่นหญิงนิยมใส่เสื้อเกาะอก เสื้อสายเดี่ยว วัยรุ่นชาย-หญิงนิยมทำผมสีต่าง ๆ วัยรุ่นหญิงนิยมใส่รองเท้าส้นตึก และวัยรุ่นชาย-หญิงมีการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผย เป็นต้น โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมในสังคมประเภทสถานบริการ สถานเริงรมย์ สถานดิสโก้เทค และศูนย์การค้า ซึ่งมีอยู่มากมายในเขตเมืองเชียงใหม่ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลส่งผลและมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ให้กับวัยรุ่นได้

นอกจากการอภิปรายผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าวัยรุ่นที่พัวพันตามหอพัก มีการรักอิสระเสรี มีการนัดพบแฟนตามลำพัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เกิดปัญหาตั้งครรภ์ก่อนสมรส การทำแท้ง เกิดปัญหาโรคเอดส์ วัยรุ่นในเมืองขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ครอบครัวอยู่ห่างไกล พ่อแม่มีธุรกิจการงานผูกมัด เมื่อวัยรุ่นขาดความตระหนักรู้จากครอบครัว ขาดการอบรมสั่งสอนกล่อมเกล่า ขาดความเอาใจใส่ดูแล วัยรุ่นจึงหาทางออกโดยแสดงพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งได้รับอิทธิพลจากปัจจัย กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในสังคม ส่งผลให้เกิดความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ประกอบกับความไม่รู้ ขาดความยังคิด ขาดคำชี้แนะที่ถูกต้อง และแรงผลักดันของอารมณ์เพศ จึงส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. การนำไปใช้

การศึกษาวัยรุ่นในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมเมืองเชียงใหม่ พบว่ามีปัจจัยสำคัญคือ การอยู่ห่างจากการควบคุมทางสังคม ประกอบกับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่วัยรุ่นเห็นเป็นธรรมดา ซึ่งอาจมีผลที่ไม่พึงประสงค์ได้ ครอบครัวจึงควรให้ความสำคัญ ถ้าบุตรหลานต้องไปศึกษาในเมือง ควรดูแลอย่างใกล้ชิด เช่น ไปเยี่ยมเยียนบ่อย ๆ การให้โอกาสพูดคุยอย่างมีคุณภาพก็จะช่วยให้เป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

หน่วยงานทางการศึกษาควรจะมีการส่งเสริมการศึกษาภายในสถานศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยการฝึกหัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ในเรื่องพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ ชี้ให้เห็นข้อดี ข้อเสีย การแก้ไข และแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง ยกตัวอย่าง เช่น เพื่อน ดารา ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม ไม่สมควรนำมาเป็นแบบอย่าง นำผลที่เป็นโทษในลักษณะรูปธรรมชี้ให้นักเรียนได้เห็นถึงการปฏิบัติที่เชื่อ และมีค่านิยมที่ผิด

2. การวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษาวัยรุ่น จำนวน 10 ราย เป็นหญิง 6 คน ชาย 4 คน โดยจำกัดเฉพาะที่อยู่หอพัก การวิจัยต่อไปควรศึกษาวัยรุ่นชาย-หญิงที่อยู่กับครอบครัวในสถานภาพที่แตกต่างกัน ก็จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ทางเพศชัดเจนขึ้น